

MORNING STAR

Registered as a Newspaper

Published every Friday

VOL. 105

JAFFNA, FRIDAY, March 23, 1945

NO. 12.

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION, BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE.

NOTICE

Please send all editorial correspondence as well as all business matters to Tellippalai. This will ensure prompt attention to the matter sent.

MANAGER'S NOTICE

Owing to the Easter holidays, there will be no issue of the Morning Star on the 30th inst. The next issue will be on the 6th of April.

NEWS

LOCAL

Benefactor of Kilner Institute

Sneaking from the chair at the farewell accorded to Mr. C. Thadchamoorthy, Resident Secretary of Kilner Institute, Vannarppanai, on the eve of his departure to learn weaving, Rev. James S. Mather announced that Sir Geo. Martin of Manchester had sent £ 100. to start Industrial work at the Kilner Institute. It is learned that this gift is in memory of his father Rev. C. Martin who was at one time Principal of Jaffna Central and Kilner Colleges. It is understood that weaving will be started at the Institute when Mr. Thadchamoorthy returns after his period of training.

Maternity Home for Jaffna

We understand that at the request of Dr. Chellappan, Director of Medical and Sanitary Services, and Mr. C. Ponnambalam, the Chairman of the Urban Council, Dr. S. Subramaniam, retired Provincial Surgeon, has consented to donate to the Urban Council ten thousand rupees towards the cost of erecting a permanent building for a Maternity Home. Arrangements are being made to make it possible for the Governor to lay the foundation stone when he visits Jaffna at the end of May this year.

Graduates' Association

It is understood that arrangements are being made to form a Graduates' Association in Ceylon. It is meant to be an independent body without any political affiliations, which will discuss and express views on matters of public interest.

Y. W. C. A. Area Week

March 18-24

The Jaffna Y. W. C. A. commenced its area week on Saturday March 17th by holding its Annual General Meeting at Chundikuli Girls' College. There was a large number of members present including many juniors from the two schools, Chundikuli and Vembadi. The following members were elected to the Board of Management.

- Miss S. Mathai President.
- " M. Ahrends Vice President
- " G. Lee do
- " Malar Chinnish Secretary
- Mrs. Sabaratnam Treasurer
- " V. C. Canagaratnam
- " R. Subramaniam

The meeting was then addressed by Miss Mary Barker of Point Pedro Methodist High School and Miss Etta Edwards, the Area Secretary of the Y. W. C. A., Ceylon.

The "Bring and Buy" Sale that followed was opened by Mrs. G. Coomaraswamy. The members and visitors spent a pleasant hour or two buying and selling sweets, iced drinks jams and pickles and trying their luck at various amusements. The organisers of whom the majority were junior members were pleased to find that they had collected over Rs. 250. The money will be given to the Area Committee for this year's Area project—the establishment somewhere upcountry of a Y. W. C. A. Holiday Home.

On Monday 19th March the enrolment ceremony of the junior members was held at Vembadi. The service was conducted by Mrs. Edward.

Donations for the holiday home fund from friends of the Y. W. C. A. will be greatly appreciated. The need for such a home is realised by many. The cost will be not less than Rs. 40,000. This area week will probably show us if it can be more than a dream.

Visit of Swami Vipulananda to Jaffna

Under the auspices of the West Jaffna Teachers' Association, Srimathi Swami Vipulananda will lead a whole-day conference on the 24th of March at Jaffna College, Vaddukoddai. He will address the meetings in Tamil and is expected to deal with the Learning and Teaching of (1) Tamil Grammar and Tamil Literature, (2) Latin Grammar and Latin Literature through the medium of Tamil. The conference is open to all members of the N. P. T. A. who register with the Secretary, Mr. C. S. Ponnuthal.

Under the auspices of the N. P. T. A., a conference of the Teachers of Tamil in English Schools will be held on the 3rd of April at Jaffna Central College. Swami Vipulananda will address the conference on (1) Tamil in the Post-Primary classes in Secondary Schools, (2) Tamil in the University Entrance Classes.

Farewell to Y. M. C. A. Official

Mr. D. F. McClelland, National General Secretary of the Y. M. C. A. of India, Burma and Ceylon was given a farewell last Thursday at an informal meeting of the Board of Directors and other office-bearers of the Colombo Y. M. C. A. Mr. McClelland has been invited to be Executive Secretary of the International Committee of the Y. M. C. A.'s of the U. S. and Canada and would be leaving for America in June. He had served the Y. M. C. A. movement in India, Burma and Ceylon as National Secretary for five years and previous to that as Associate National Secretary for seven years.

Methodist General Synod

A Committee consisting of the Methodist Chairmen in India, Burma and Ceylon met recently in Secunderabad to make the preliminary arrangements for the General Synod. Representing Ceylon, there were present the Rev. S. Geo. Mendis, Chairman of the Ceylon Provincial Synod, Rev. James S. Mather, Chairman of the North Ceylon District and the Rev. Geo. A. E. Sagaratne, Chairman of the South Ceylon District. Mr. J. Vincent Mendis represented the Methodist laity in Ceylon. It is understood that the Committee decided that the General Synod should be composed of exactly 100 members. The Committee also took great pains to secure balanced representation between missionaries and nationals, younger workers and older hands, men and women and adequate representation of educational and evangelistic workers and those engaged in medical missions, industrial work, Social work, etc. The General Synod will be attended by a Delegation from the United Kingdom. It will meet in Mysore in the Guest House of His Highness the Maharajah of Mysore.

St. John's College, Jaffna

The following have been successful in the London Intermediate Arts and Science examination held in 1944:—

- Arts:**
- (1) Miss P. Sabaratnasingsh
  - (2) Miss T. Cathiresampillai—referred in Latin.

- Science:**
- (1) C. C. Chinnappah
  - (2) K. Arunugam—referred in Chemistry.
  - (3) Miss S. Rajanayagam—referred in Botany.
  - (4) M. Prasad—complete
  - (5) T. Theagarajah—referred in their exam.

Personal

Misses R. Sakuntala Rajaratnam and Maheswari Thanabipillai, two of the three students presented by Ramnathan College for the recent Intermediate Examination in Arts of the London University have been successful.

New Bishop of Travancore

The Reverend Dr. George N. P. Principal of Bishop's College, Vellore, Coimbatore, has been elected by the Bishops

Council to be the Bishop of the Diocese of Travancore and Cochin as successor to the Rt. Rev. Bernard Conyngham Cornfield who resigned in 1944. The Bishop-elect will be consecrated at St. George's Cathedral, Madras, by the Most Reverend the Metropolitan of India.

Wanted

For Union College, American Ceylon Mission, Tellippalai, a Graduate in English or History—male or female—from June 1st or earlier. Salary 'B' Scale.

Apply on forms obtainable from the Office before April 10th to the Principal.

GOVERNMENT TENDERS

TOLL RENT

Tenders will be received by the Government Agent, N. P., at the Jaffna Kacheheri up to 12 noon on 4 April 1945 for the purchase of the Karaitive-Pooneryn ferry toll rent for the period 1 May 1945 to 30 September 1945.

2. For further particulars please see Gazette of Friday, 16th instant.

The Kacheheri, G. A., N. P. Jaffna, 10th March 1945. 12-1.

Please Note.

Dr. E. T. Buell, Director, Green and McLeod Hospitals, is now in residence at the Mission House, Manipay. 12-2.

In Ever-Loving Memory of

A. V. Gnanadurai
Died: March 20, 1943.
"With the Lord"

Sweet comfort it doth bring I
Suffering past — with them we
know too well;
He is their all in all—their
everything;
Heaven—the hallowed home
wherein they dwell.

(Inserted by his wife and children).
Uduvil,
March 21, 1945.

Ceylon Technical College

1. The new Academic Year commences on 10-7-45. Applications for admission must be forwarded on the prescribed form and should reach the College before noon on 5-5-45. Applicants possessing the necessary qualifications will be notified to take up the entrance examination which commences on 29-5-45. Application forms and syllabus may be obtained from the College Office. When applying for a syllabus, applicants should state the course in which they are interested.

2. Qualifications for admission to the entrance examination:

- (a) Day Engineering (leading up to the degree of B. Sc. (Eng.) of the London University); London Matric or exemption therefrom.
- (b) Evening Classes (Engineering, Commerce and Printing); J. S. O. or equivalent examination. Accountancy: S. S. C. or equivalent examination.
- (c) Vocational Classes (Electric Wiring, Carpenters' Drawing, Motor Mechanism, Plumbing, Carpentry, Masonry, Workshop Practice, Radio Communication, Pottery, Lac Work, etc.); No special educational qualifications are required, and no entrance examination will be held.
- (d) Classes in Drawing and Painting and in Weaving; Particulars will be sent on request.

3. Scholarships and Exhibitions: These are awarded annually on the results of (a) the entrance examination, (b) the examination held at the end of each academic year. The present distribution for each year in the various courses is as follows:—

- Day Engineering:**
- 1 Scholarship of Rs. 450 | - p. a.
  - 1 Exhibition of Rs. 240 | - p. a.
- Evening Classes:**
- 1 Scholarship of Rs. 180 | - p. a.
- Weaving:**
- 1 Scholarship of Rs. 240 | - p. a.
- Art:**
- 1 Scholarship of Rs. 240 | - p. a.
- Commerce:**
- 1 Scholarship of Rs. 150 | - p. a.

In addition to the above, Scholarships from the Sri Chandrasekara Trust are available. The Ceylon Chamber of Commerce also awards two scholarships of Rs. 50 | - p. a. tenable for two years.

4. Bursaries: On the results of the entrance examination a minimum of 13 bursaries will be awarded to the Day Engineering students, and 6 to Weaving students. The award in each case will depend on the financial circumstances of the student and will be continued for the duration of the course in College provided the work and conduct of the bursars are satisfactory. Maximum value of Day Engineering Bursary Rs. 350 | - p. a. Maximum value of Weaving Bursary Rs. 180 | - p. a.

R. H. PAUL,
Asst. Director,
Ceylon Technical College,
Colombo, 28th February, 1945.
12-1.

THE SHOP FOR THE BEST BOOKS

- Heat, Light, Sound and Magnetism and Electricity by Mackenzie.
A Class Book of Physics by Gregory and Hadley.
Light and Sound by Stewart.
Elementary Calculus by A. S. Ramsey, M. A.
Heat by Hutchinson.
Plane Trigonometry Part I by S. L. Loney.
Elementary Trigonometry by Hall and Knight.
A Tale of Two Cities.
Practical Physics by Allen and Moore.
Inorganic Chemistry by Osroff.
A Class Book of Physical Chemistry by Lawn and Sogden.

THE C. L. S. BOOK SHOP,
First Cross Street, Jaffna.

ஆசிரியர்களுக்கு அன்பு பெருகுதல் தேசமெங்கணும் நிலைமையாகப் பரிசீலிக்கப்பெற்றிருக்கிறது

யேசு நாமமே என்றென்று மோகங்களை உதய தாரகை

1945 ம் ஆம் மார்ச் மீ 23 உ

விசாரணைச்சபையின் வேலை முடிவு The End of Commission's Work

மார்ச்சு மாதம் 13ம் தேதியே சென்ற 20 நாட்களாக விசாரணைச் சபையார் கையிட்ட அதி கஷ்டமான தம் பரதாரமான தம் மகா உத்தர வாதமான வேலை முடிவுற்றது. தங்களிடம் சாட்சியங்கள் கட்டாத எல்லாபோடும் பெருமையையும், மரியாதையையும், அவர்கள் சென்னைவரை விளங்கிக்கொள்ள ஆசையிருந்த நிலையையும் கண்ட எல்லாபோடும் சேல்பரி பிரபுவும் அவர் கட்டாததாருக்கும் அதி கணி பராதான சரியாக சரியிருக்க மட்டாத, 80 சாட்சியங்களையும் தூதர் கோஷ்டங்களும் அவர்கள் ஆயாச்சி செய்த வாய்ச்சொல்லாகச் சொல்லப்பட்ட வற்றையுமே வரையறுக்க வேண்டியவர்களாயிருந்தனர். கொண்டு வரப்பட்ட பல்வேறு வணங்கப்பட்ட திருத்தப்படிதிகளைப்பற்றி வந்த தூற்றுகளைக்கான பிழை திருத்தங்கள் தமியிடம் வந்ததாக விசாரணைச் சபைத் தலைவர் களிடமிருந்திருந்தார். இப்படிச் சேர்க்கப்பட்டவற்றில் திகமான பகுதி தாம் தமது வேலைபாச் சரியாகச் செய்த முடிந்திருந்த அதி உத்தியாயிருந்தமேன விசாரணைச் சபையார் உணருகின்றனர். மந்திரியர் சமர்ப்பித்த சட்ட திருத்தத்தைப் பார்வை யிட்ட அந்த ஆயாச்சி செய்தே விசாரணைச்சபையாரின் வேலையென முதலிலே எண்ணப்பட்டபோதிலும், இச்சட்ட திருத்தத்தைப்பற்றிப் பல பிரிவினரோடு கலந்துரையாடி, மந்திரிசபை சமர்ப்பித்த திருத்தங்களை யும் ஒப்பிட்டுப் பார்வையிட்டராய் வதே அவர்கள் வேலையென அவர்கள் பின் கேள்விப்பட்டனர்.

ஆனால் மந்திரி சபை தாங்கள் சமர்ப்பித்த திட்டத்தைத் திருப்பி எடுத்துக்கொண்டதனால், அவர்கள் ஒரு ரெப்போர்ட்டிடுக்க வேண்டியிருந்தது. ஆனால் இராசமா லிசுத் அனைத்த திட்டத்தொகுதி யிருந்தனர். விசாரணைச்சபையார் எல்லாபோடும் உடன்கொண்ட மாதிரியினால் சனங்கள் அவர்கள் மேல் அதிக அன்புடையவையினர், மது வட்டிகள் உள்ளூர் எல்லாப் பிரிவினரையும் சமூக வாழ்க்கை கலை யறிவு நிலை முடிவு காரியங்களில் அவர்கள் கட்டிய கரிசனையும், எல்லாக் காரியங்களையும் தங்களே கண்ணாற் கண்டிருக்கும் வேண்டி மென்ற தீர்மானம் சனங்களின் மதிப்பை யதிகமாகக் கவந்து கொண்டது. அவர்களுக்குப் பல வசதிகளுரை கிருந்தும் சனங்களின் சீய காரியங்களோடு இப்படிச் சமர்ப்பித்த திட்டத்தை, அவர்கள் தங்கள் வேலைபாச் கடைசியாகச் சரியாய்ச் செய்த முடிந்திருந்த அதி கஷ்டமேற்பெற்ற உபகாண மாகும். சனங்களின் கவனத்தை உண்மையில் கிரம்புவோர் சனங்களின் சீய காரியங்களின் எப்பக் கதைகாவாதுவிட்டுவைக்கவும் கிரம்ப மாட்டார்கள். ஆனால் செல்லப்பட்ட எல்லாக் காரியங்களையும் சொல்லப்பட்டபடி விசாரணைச் சபையார் கேட்டுக்கொள்வாரென எண்ணுவது மந்திரியும். ஒரு கட்டத்தார் இன்னொரு கட்டத்தாருக்கு மாறுக் கொள்ளவந்திருந்த சமூக செயற்பட வேண்டியவை இவையென

அவர்கள் அறிவார்கள் தானே. குரோதங்களும் கவாசியங்களும் சண்டைகளும் சாதாரணமான சமூக வாழ்க்கையின் வருவதில்லை. ஆனால் சட்டத்திற்கு காலங்களில் அவை மேற்பாப்பில் வந்து தோற்றம், மறுபடி அற்றுப்போகு மென்பது திண்ணம்.

கிறிஸ்தவ கம்பர் கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்களின் வரலாறு

(க. பே. முத்தையா)

கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்கள் தமிழ்ச் கிறிஸ்தவர்களின் பரி தாப நிலையை கீழே வருமாறு எழுதுகிறார்:—

“இங்கிலிஷ் பாஷையைக் கற்கும் அநேகர் தமிழ்ச் சபையினரானவர்கள் அது தானே வரக்கூடாது பிராயசுப் பட்டுப் படிக்க வேண்டியதில்லை என்கிற எண்ணத்தினாலும், படித்தாலும் தற்காலத்தில் பவனில்லை என்கிற பெறுப்பினாலும் கற்க வேண்டிய காலத்தில் தமிழ் இலக்கியங்களில் ஒன்றையாவது கற்றுக்கொள்ளக் கவலைப்படாமல் மெத்த அசட்டை செய்து கிட்டு கிட்டு அப்படி ஏதோ ஒரு காலத்தில் சமயம் கேள்விமீபோது தமிழ்ச் செய்யுட் களில் இரண்டொன்றை மட்டுமே வாசித்தபாற்றி அது தங்களுக்கு விளங்காமையினிமித்தம் பிரிவாசன மிலவேளை திணைக்கிருக்கிறார்கள். இது தமிழ்ச் செய்யுளின் குற்றமல்ல. அந்திய பாஷைக் காரணத்தால் தங்களுக்கு போதமான ஆசை யிருக்காத காரணத்தால் அநிக் கலையாய்த் தமிழ் துள்ளினர் பாண்டித்தய மடைந்திருக்கிறார்கள். ஆதலால் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு சமூகப் பிரியமுள்ளவர்களுக்கு “இராஷ்டிரிய யாத்ரிகம்” என்றும் இரண்டாவது வேறு கலையாய் விளங்கக்கூடிய சித்த யணிக் கஷ்டமாய் இருக்கிறதென்று கைகிட்டுக்கூடிய துல்ல அது.”

1894ம் ஆண்டு மே மாதம் 1ம் திகதி தாம் வெளியிட்ட இராஷ்டிரிய யாத்ரிகம் என்றும் கிறித்தவ காலத்தின் முகவுரையின் மேற் குறித்த விதமாக எழுதுகிறார்கள் போகிறார். “மது கிறிஸ்தவ கம்பர்” என்று தமிழ்நாடு கொண்டாடும் பானயக்கோட்டைப் புலவர், மீளரணும், ஷேக்ஸ்பியரும் படிக்கூர்கள் சில கிறிஸ்தவ தமிழர்; வேறு சில கிறிஸ்தவ தமிழர். பாரதம் இராசமயணம் கற்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லாரும் வேண்டெனவே உரிய சிலைவாத்து செய்து யூரோப்பா திரிபவர்கள். இராஷ்டிரிய யாத்ரிகம் எனனும் அருமந்த காப்பியம் அசட்டைபண்ணப்பட்டிருக்கிறது. புலவர் மேலே கண்டவாறு எழுதுவது 1894ம் ஆண்டுக்கு மாத்திரமல்ல, இக்காலத்திற்கும் பொருந்தும், சுமார் 3800 கவிதைகள்கண்ட காவிய மிது. ஐந்தாம் பருவங்களாகவும் 47 படலங்களாகவும் யாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. புலவர் பெருமான்

“வெற்றி கோர்ப்போகாது புலவ சிவோதய மன்று புற்றாசிடம் பொறித்த செப்பெனக் கவி புனைந்து கிறிஸ்தவ தீர்த்தம் திருத்தய கதைபு மன்று மந்திரிதாச் சமர்ப்பினை வழங்குகோம் மருந்தாம்” என்று இக்காவியத்தைத் தொடங்குகிறார். “இது கிச்சிரமாதிரி கதை, அரபிக்கதை போன்ற கிச்சிரமாதிரி உபகதைகளும், சாம சிற்றின்பம் நிறைந்து இவ்வகை ஆசாசாக்களை யிதற்கேதாம் கதைபுமல்ல. ஆத்திராட்சிப்பைத் தரவல்ல ஓர் மருந்தென இரண்டாம் கருவெண்ணெய் கருவெண்ணெய் நின் பொழிப்பு, இரண்டாம் கருவெண்ணெய் உபகதைகளை அவரது கவிபாடும் திறமையும் உள்

நிலத்தி விலகட்ட விட்டிருக்கும் தமிழ்ச் சபையினர் குற்றம் கூறுவேமோ? “பாதிநித் தமிழ்” பேசுதமிழியும் கிறிஸ்தவர்களைக் காணாமல் குவமே? கிறிஸ்தவ பரதாசாங்களில் பரதாட்சத்தில் இதனைப் பகுத்ததத் தவறிய கிறிஸ்தவ கல்வி யதிகாரிகள் பிழை கூறுவார்கள். எதுவாயினு மாறுக. மது தமிழ்ச் சபைகளில் இப்புவல் பெருந்தகை பாடி தேவாரங்கள் ஒத்தபடுவன போல் இந்த இலக்கிய காப்பியமும் ஒத்தபடுவேண்டும். இரத்தப் பெருங் காவியத்தையும், இராஷ்டிரிய மலே கரம் முதலிய சில செய்யுட் பிரபந்தங்களையும் ஆக்கிய இப்புவல் பெருமனை அறியாதவர்களுக்கு அறிமுக மாகச் சிறப்புகிறேன்.

இவா திருநெல்வேலியிலே பானயக்கோட்டையில் இராட்சியப்படி என்ற சிறுமாரில் 1827ம் ஆண்டில் அவ தரிசுதார், சங்கராசரணபிள்ளை என்பவர் தந்தையார். தெய்வவாய்க் கம்மைபார் அண்டையார். இவர்கள் மகாகவித்துணைவாய்விடுவாராகவே நமது புலவர் கிருஷ்ணன் என்ற காம கண்ணமிடப்பட்டார். தமது வைணவ சமய துள்ளுகளைய கலம்பகம், திருவாய்மொழி கட்டுகோபத்தாதி என்றும் இலக்கியங்களில் கிருஷ்ணன் பான்முகத்தியமடைந்தார். மாணிக்க வாசகத் தேவர் என்றும் புலவரிடம் தமிழ் இலக்கணம் கற்று. திருப்பாற் கடாதர் என்பவரிடமும் இலக்கணம் கற்று. பிளவண சோசியர் என்ற சமல் கிரு த புலவரிடம் சென்று கற்று சமஸ்கிருதத்திலும் வல்லவரானார். இவ்வாறு தமிழிலும் வடமொழியிலும் கீரித்த அறிவு பெற்றிருந்தார் என்பதை இவரது அரும் செய்யுட்கள் காட்டுகின்றன. தமது சமய பக்தியினாலும் அறிவுப் பெருக்கத்தினாலும் அகாலத்திருந்த பாதிநிற் கிறிஸ்தவ கிறிஸ்தவர்களுடன் தக்கமீடுவர். வாதிச் சண்டை யிடுவார், கிறிஸ்தவர்கள் உபயோகித்த ஒரு கிணற்றுக்குள் உபயோகி போட்டு நீரைக் கெடுத்தனர் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. யூத சமய வயாக்கியமும் கையறிவு நிகரந்த சாஸ்திரிகள் கிறிஸ்தவர்களை அடக்கத் திரிந்தார் நமது இளம் கித்தவான். ஆனால் சுவல் தமஸ் துவக்கு போகிற வழியில் பலவாண்டதேல நமது புலவரும் தனக்கோடிதாக என்ற ஒரு கிறிஸ்தவத்தாவிட்டிலே புவலரானார்.

அதாவது:— தமது தப்பியாரசிய முந்தையபிள்ளை என்பவர் கிறிஸ்தவரானார். இது இவருக்கு ஆதாரமாயிருந்தது. அந்த ஆண்டிலே இவர் ‘அருள் அலகாரம்’ என்ற ஒரு துணியப் பிரதியைத் தமசெயலாக வாசித்தபோது அதின் முல்மக வல்லமையுள்ள கீதத் இவருடன் போசத் தொடங்கினார். ஆசாபவ வர் மல்லாசுடத் தொடங்கினார். போசாட்டம் பெலன் கொண்டது. இரக்கங்களில் இவரது ரணபரும் கிறிஸ்தவ பத்தவமாயி தனக்கோடிதாக என்பவர் நான்குபுத்தகங்களை வாசிக்கும்படி கொடுத்தார். இளமை பக்தி, ஆத்தமகிசாரம் தீர்தல், இருதயக் கவல், மீம்ச பிரயாணம் என்பன அவை, இவைகள் புலவரின் இருதயத்தை உண்டாக்கின. ஒருநாள் இவரது உணர்வு மணியிருந்தது. தமது ஞானவழி கடைபு தனக்கோடிதாக சிட்டு டுடில் உட்கார்ந்த ஆத்தம் கிசாரத்தில் நடுபட்டிருக்கிறார். விட்டைச் சுற்றி எங்கும் இருண்ட காரிருள் குழந்திருக்கிறது. தமரொன ஒரு ஒளி புலவரின் இருதயத்தின் பிரகாசித்தது. எல்லா வாக்களும், கிண்களும் முடிந்தன. இயக்கியின் அன்பு வெள்ளத்தாக்குள் அமிழ்ந்தவெண்டிர். அந்த கீழி ஷம் கிறிஸ்தவ வற்றுக்கெண்டிர் எனக் கடிவென்” என்று சொல்லுகிறார். போசத்திலேயே அவரது கவிபாடும் திறமையும் உள்

ளான உணர்ச்சியும் ஒன்று சேர்ந்த ஒரு செய்புறாகப் புறப்பட்டன. அது வருமாறு:— “கருணையைக் கட்டிலே! அந்த காமம் கிணையைப் பேசுக்கும் அருணை! அடிபெருந்தக ஆருயிர் கிறிஸ்தவ கோவோ! பெருணையத் தெரியாத் திய புலியன் என யாட்கொள்ள தருணம் என் இதயம் திரிகே சமர்ப்பணம் தரும் முர்த்தி”

கருணைக்கடல், ஞான குரியன், சிவாவை ஏதன், அறக்கடவுள் எனத் தன்னை ஆட்கொண்டவன் என இச்செய்யுளில் புத்தர்களுக்கு கிருர், இதவே அத்திருவாயினின்று புறப்பட்ட முதற் செய்யுள். தற்பிறத்தகை செபுமு யிதவே. அக்காலத்தில் சென்னையிலுள்ள இரந்த கோபல் ஐயர், பேசுவல் பாதிநிபார், சிமன்ஸ் ஐயர் என்பார் இவரது ஆரம்ப பத்திய வளக்க உதவி செய்தனர். 1858ம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் 18ம் தேதி மலைப்பூர் தேவலயத்தில் ஞான தீட்சை பெற்றுவந்தவெண்டிர். போன் கெஸ்ரீயர் ஞானதீட்சை செய்தார், சிமன்ஸ் ஐயர் பிரசங்கம் செய்தார். இவரது தோன்றல் வைணவ அலகாரமாய்கிய சமூக சக்தா முத்திரை பதிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இதயத்தின் சிவாவை முத்திரை பதிக்கப்பட்டிருந்தது. பாரயக்கோட்டைக்குத் திரும்பி வந்தார். பண்டாராகக் கலாசாலை ஒன்றில் கடைம புரிந்தார். இக்காலங்களில் தமது பாலும் சலந்த படியும் “இராஷ்டிரிய யாத்ரிகம்” என்ற அவுஷ்டம் இவர் வழி கின்ற ஆயினை கிருணபால் வழித் தோடிரு. ஏற்போகம் என்ற பத்திரிகையில் காலத்தாக்குக் காலம் பிரசுரிக்கப் பட்ட இத் தெய்வீகப் பட்டகன், இவரிடம் தமிழ் கற்றவரும், கிறித்த தெய்வ பத்திரமாய்க் கணம் உவாக்கர் யீரது முயற்சியில் 1894ம் ஆண்டு காப்பியமாக அச்சுவான மேற்றது.

— (தொடரும்)

உடுவிற சபை பரிசுத்த வார ஆராதனைகள்

மார்ச்சு 25 — ஏப்பிரல் 1. Lenten Services at the Uduvil Church மார்ச்சு 25 குருத்தோலத் திருளர் முற்பகல் 8-00 பவனிப்போதல் 8-30 பின்னாளினாராதனை, பேசுசுற்றிமத்தியமாதிரிவாரம் 9-00 வளர்ந்தவர்கள் ஆராதனை பிற்பகல் 6-30 கொல்லெனவே ஆராதனை 26ம், 27ம், 28ம், 29ம் தே திக சீல் பிரதிதினமும் மாலை 6-30 மணிக்கு தியானத்தை நடத்துக திந்தர்கள் முறையே எனம் S. T. ஆர்வியாதம் G. D. சோமலம் K. S. ஜெயங்கம் S. S. சேல்வரத்தினம் மார்ச்சு 30 பெரியவெள்ளிக்கிழமை தியானகாலம் பி. ப. 5-7 மணிவரை, (புறம்புகை குசிபத்திரம்) ஏப்பிரல் 1 உயிர்த்தேமுத்த பண்டிகை முற்பகல் 5-30 பிரார்த்தனை (பின்னகளுக்கு) 7-30 பெயராதனை, பரிசுத்த ஆரம்போசனமும் 9-30 இறுயில் தேவாராதனை, பரிசுத்த ஆரம்போசனமும் G. D. Thomas, Minister, Lent, 1945

The Morning Star

Friday, March 23, 1945.

THE END OF THE EUROPEAN WAR

Mr. Winston Churchill, the Premier, speaking at the Conservative Party Conference just a week ago hinted that the War in Europe may end in Summer or sooner. It is certainly heartening news that the day of reckoning is fast approaching between those who have deliberately believed in the destruction of all that is fairest and best in men's lives and who have pillaged the world's treasures of art and beauty and those who have had to endure the pain and horrors of the devastators. It is also equally heartening that as the Allied armies penetrate into Germany, the hour of liberty comes nearer for the millions of slave workers now in the factories and fields of a nation for a time almost omnipotent in Europe. For never in history has one nation laid hold of the peoples of other nations and compelled them to work on this immense scale for their conquerors. It is estimated that nearly twenty millions of men and women have been driven like cattle into Germany to serve the Nazi war-machine. They come from all the occupied lands of Europe and their tragedy is one of the most moving in all the story of mankind.

Needless to say, the problems that will confront the Allied Powers when the curtain rings down on the European conflict will strain the ingenuity and resources of the Allied nations to a degree unprecedented in history. First and foremost will be the problem of meeting the needs of the millions who trek homewards, having been freed from the shackles of Nazi domination. Not only will food, clothes, medicine and in many cases homes be needed, but something in addition so much more difficult to provide. These people will need the healing of the mind and the sympathetic assistance to rebalance their lives so rudely torn up by their roots. Time and patient wisdom alone can alleviate the immense load of human suffering which these unfortunate millions carry with them on their homeward journey.

There is then the problem of Germany, in respect of which the Allied Nations have a double duty to perform—to deliver Germany by the total eradication of the Nazis and to restore a new mental health among the German people. Although Germany has been a vast prison camp for Europe's peoples, she herself has been a prisoner to the Nazi doctrines which have brought such prolonged misery to mankind. She too must be led out of the house of bondage.

The eradication of Nazidom and all Nazi influences will entail not only the doom of the German war-machine, but the war-industrial-organisation of the country. It will entail the curbing of the immense capacity of Germany's evil genius to devise weapons of death. It will also mean bringing under control Germany's resources in raw materials and the organization which directs these materials into the workshops. Above all, it will mean the scattering of the Assembly of Scientific genius which Germany has gathered for the

purpose of cruelty and conquest. Armies, towns and guns may be destroyed, but we have to fight not only the immediate war but the one which may be engineered again if the raw materials of promoting and waging war are allowed to remain unchecked on German soil. Although what will be finally done with Germany will not be settled until the Peace Conference is held, there are already certain decisions and clear indications of the lines on which the final decisions will be taken.

The constructive side of the post-war plans concerning Germany is equally significant. On the United Nations has fallen the responsibility of helping to lead a whole nation out of bondage. Her ability, national genius and resources mark out Germany for a place among the leaders of the world. In religion she is the home of Martin Luther; in music the homeland of Beethoven; in art the birthplace of Durer; in philosophy the country of Goethe. No one wishes to prevent her taking her proper place among the nations provided she is prepared to obey the rules which must govern the conduct of civilised peoples. It is the duty of the United Nations to liberate a whole people now in enslavement to a gospel whose nature and purpose have destroyed not only the soul of the German people but much of the finest treasures of the world.

Europe stands today on the eve of momentous happenings. As the British, the Americans and their Russian allies march to give life and liberty "to them that sit in darkness," we see in the not very distant future the dawn of a new day for Europe, a day which will bring with it the restoration of democracy, the destruction of Fascism and the clearance from the world's fields of the thorns and thistles which have choked its life hitherto. There is little doubt that Germany herself will emerge from her travail of discipline and dishonour to be a country fit to be welcomed once more by civilised people.

MEN OF THE MOMENT

RT. HON. WINSTON LEONARD SPENCER CHURCHILL

(Continued from our last issue)

"The Churchills always die young" he once declared, "so why should I bore myself prematurely to death with exercise?" And to-day Winston Churchill is seventy and is perhaps among the most healthy and the most active among the participants in the poignant drama of international politics. While he had developed a wholesome dislike of physical exercise as such, he took immense delight in riding and swimming, and was an excellent polo player and quite a remarkable swordsman in his younger days.

His courage and daring were outstanding. Whether as a student at Harrow or Sandhurst, or as the War Correspondent of the *Morning Post* in South Africa, he always displayed singular valour, determination, recklessness and decision. It was his astonishing nonchalance under fire during the Boer War that increased his reputation a hundred fold among the people of his country.

Politics, and the impulse to follow in the footsteps of his illustrious father, were constantly in his thoughts. After his triumphant homecoming from South Africa, he entered Parliament in 1900, and the stage was set for a colourful and glorious career. From the first of his party, he stuck tenaciously to his views, unimpaired of all

opposition and sometimes at the risk of losing his popularity. On one occasion he actually crossed the floor of the House of Commons, violently shaking the sensibilities of the tradition-loving members of Parliament. That even this did not ruin his career is eloquent tribute to his integrity and extraordinary ability.

From 1905 onwards he has held many key positions in the Government of Great Britain. Many may not remember that it was he who was responsible in the main for Dominion Status being conferred on South Africa. As Home Secretary he effected a number of prison reforms. And as the First Lord of the Admiralty he was Lloyd George's right-hand man during the earlier part of the last Great War, notwithstanding occasional ruptures. Such a state of affairs is inevitable when two iron-willed men come in contact, each determined to have his way, and each holding political views in direct contradiction to the other!

After the War was over, he slowly faded into a temporary oblivion, and came out of it in 1924 with quite a lot of noise when he entered Parliament as a Conservative M. P., and soon became the Chancellor of the Exchequer.

But it is as an orator that Winston Churchill has always excelled. He is perhaps the only man in all Great Britain who can speak a language the Fuehrer and his followers can readily comprehend. A superb speaker when roused, he speaks with biting irony and trenchancy, expressing himself in sonorous phrases that invariably captivate the heart of the listener. His eloquence is impressive and masterly because of the intense sincerity with which he utters every single word. His phrasing is perfect, and his diction is remarkable. It might indeed be said that his inconvertible optimism and his great and inspiring faith in his own infallibility and righteousness form the soul of his oratory.

His speeches have most certainly been "psychological masterpieces in the art of influencing the masses." The ruthlessly outspoken speeches he has delivered on the floor of the Parliament and in the lecture halls of England and America have bolstered up the morale of the British people at one of the gravest moments in British history.

As a writer, Winston has few equals in the field of contemporary journalism. His literary style has a force and a vigour all its own. His terseness of phrase and lucidity of thought charm the lover of effective English. Churchill has to his credit some of the finest books and political essays in the world of written thought.

His concentration, says Louis J. Alber, is almost ferocious. He rushes to get his thoughts and ideas on paper whenever and wherever they strike him.

One day, while he was on a tour in Canada, he dashed down the corridor of the hotel in which he was staying, clad in a pair of silk shorts, calling aloud for his secretary. On another occasion, he hurried from his bathroom in search of his secretary, into the living room of a hotel suite, spraying water in all directions, and waving a bath-towel recklessly, much to the annoyance of all the rest. A grand idea had struck him in the tub. A few minutes later his secretary sat on a chair just outside the bathroom and took dictation while the great man bathed!

Winston Churchill is seventy. He is finishing his stormy career,

even as he began it, by participating in a war—this time not "a gentlemanly war fought on horse-back and for the fun of it, on the rim of the Empire," but a global war of unprecedented magnitude, a grimly mechanical war that has no parallel in history, a war that affects intimately the life of every individual. It is his mission to rout the Nazi menace and to wipe out of existence the fond hopes of a "Co Prosperity Sphere." And he has set upon himself the task of preserving intact "the heart of the Empire," Great Britain.

(Condensed from "The Sunday Herald".)

CORRESPONDENCE

I

"DEATH-BED" DRAMA

Sir, In regard to the legality or otherwise of Mr. Rasanayagam's retirement in his deathbed, as one of the newspapers described it, I am informed that the circumstances in which this retirement was effected are not unusual in the public service. Ever since the principle of commutation of pensions was introduced and the exercise of the option to commute pension was allowed to be made on any day not later than the date of retirement, several officers have availed themselves of this concession. To mention a few cases, I would refer to the cases of the late Mr. C. E. de Pinto of the Civil Service, Mr. Walter Samarasinghe, Atappu Mudalayar, Western Province, Mr. R. T. Disanayake of the General Post Office, Mr. Abeywardene, Deputy Chief Accountant of the Railway, Mr. Weerakoon of the Government Electrical Department and scores of others brought to my notice by many friends in the Public Service. I am told that, in the case of the late Mr. Walter Samarasinghe, he was unconscious for many days in the General Hospital, and still his retirement and his exercise of the option to commute the pension were effected by a stroke of the pen put into his hands in his unconscious state. It might be interesting to know that Mr. Samarasinghe left no wife or children to enjoy the commuted pension. In the steps taken to retire Mr. Rasanayagam there was therefore nothing novel, irregular, unjust, nor unfair as it is the benevolent intention of the scheme to help Public Servants as far as possible to get what they are legitimately entitled to get by virtue of their service.

The interim report of the Salaries Committee published in 1928 dealing with the commutation of Pensions contains the following interesting rider of Mr. G. A. H. Wille:—

"I am for adopting Sir Hugh Clifford's suggestion that the option for commuting be made exercisable at the time of retirement when an officer would be able to exercise it according to the situation in which he actually finds himself in respect of his family and his finances."

This was later embodied in the Pension Minute in 1932.

T. RUDRA,

Ananda Bhawan,
Wellawatte,
15.3.45.

II

"LEGITIMATE DUTIES OF A WOMAN"

Sir, I entirely agree with every word of Mr. J. B. Ariyaratnam's excellent letter dated 13-3-45 appearing in the *Morning Star* of 23-3-45.

Several of your readers including myself are really grateful to him for same and feel that the legitimate duties of a woman as therein explained are applicable not merely to Sundays but to all the 365 days of the year as well.

May all women of Ceylon discharge their legitimate household pleasant duties accordingly, which is all that is expected of them by God!

Yours truly,
E. Saraswathie.

Nallur,
27-4-45.

NOTICE TO CORRESPONDENT

Mr. V. R. Thamby Raja. Your letters are too abstract for us. We are referring them to an erudite scholar for his observations. We shall publish them if he thinks they can be of any use to the average reader. Ed.

Printed and published for the American Ceylon Mission by Mr. V. Joseph Ariyaratnam residing at Telipalai, at the American Ceylon Mission Press, Telipalai.